

РЕШЕНИЕ

№ 2073

гр. София, 19.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 10.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дарина Драгнева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1775** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.117 ал.3 от КСО във връзка с чл. 128 и сл. от АПК, образувано по жалба на К. С. Т. от [населено място] със съдебен адресат по делото адвокат Г., против Решение №45/31.01.2012г. на Главен Директор на СУ „СО”, с което е потвърдено разпореждане №[ЕГН]/20.12.2011г. на Ръководител „ПО”.

С обжалваното решение Главния Директор на СУСО е приел, че условието на §4 ал.1 от ПЗР на КСО за 15 год. трудов стаж при втора категория труд не е изпълнено, предвид не зачитането на трудов стаж за периода от 10.06.1969г. до 25.09.1971г. положен от жалбоподателя в ТКЗС „А. З.”, тъй като трудовата книжка не е оформена по реда на чл.6 ал.1 от НПОС. Посочено е в решението, че точно този мотив не е вписан в обжалваното по административен ред разпореждане, но крайния извод за липса на 15 год. трудов стаж при втора категория труд съответства на действащата към процесния период Наредба за трудовите книжки, съгласно т.8 от която всяко вписване се прави с мастило, заверява се от ръководителя на предприятието и се подпечатва със служебния печат. Позовава се на Инструкция №2492 за реда и начина за издаване на документи за трудов стаж, обн. в ДВ бр.20 от 12.03.1968г., според т.6, б.”в” от нея изисква полагане на печат по начин да засегне и двете страници на реда, следващ вписването за напускане на работа.

С жалбата се твърди, че не може да се преценява редовността на трудовата книжка съобразно НПОС, която е обн. в ДВ бр.102 от 03.12.1993г., тъй като към момента на удостоверяване на не признатия трудов стаж тя не е действала и съгласно правилата на чл.14 от ЗНА не може да бъде приложима норма. Съгласно чл.347 от КТ тя

представлява официален свидетелстващ документ, който има материална доказателства сила. От трудовата книжка е видно, че лицето е положило труд от втора категория за период от 2 год. три месеца и 24 дни. Твърди се, че е следвало служебно да се съберат доказателства – декларации и гласни доказателствени средства за факта на полагане на труд през спорния период, тъй като липсват предадени в СУ „СО” архиви на работодателя, който към момента не съществува.

От съда се иска да отмени решението на Главния Директор на СУ”СО”.

Ответника Главния Директор на СУ СО, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и твърди, че ако на стр.11 от трудовата книжка бе положен подпис на счетоводителя на ТКЗС „А. З.”, какъвто е положен след като е приключило административното производство, видно от сравняването на копието в административната преписка с оригинала на трудовата книжка и нейното копие представени в съдебно заседание, не би имало спор между страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД като взе предвид доводите на страните, съобразно доказателства и закона, намира за установено следното: Жалбата е подадена на 10.02.2012г. в рамките на 14-дневния срок, считано от 03.02.2012г./виж последен лист от приложената адм. преписка/, и от адресат на административния акт, поради което е допустима, а разгледана по същество е не основателна.

Видно от доклада за осигурителния стаж от 25.11.2011г., съставен в хода на разглеждане на второто по ред заявление за пенсиониране на К. Т., трудовата книжка, в която ТКЗС „А.З.” вписва на стр.11 трудов стаж като тракторист за периода от 01.06.1969г. до 25.09.1971г. не е зачетен от административния орган поради незаверяване. Въз основа на този доклад Ръководител „ПО” при СУ „СО” С. изчислява, че не са налице условията на §4 от ПЗР на КСО, както и тези на чл.68 от същия кодекс за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В решението си Главния Директор излага доводи, че съгласно НПОС, без да посочва дата на действие на наредбата, както и съгласно Инструкция №2492 за реда и начина за издаване на документи за трудов стаж, обн. В ДВ бр.20 от 12.03.1968г., трудовата книжка следва да се счита за незаверена., тъй като не е изпълнено условието на б, б.”в” за полагане на печат по начин да засегне и двете страници на реда, следващ вписването за напускане на работа.

Изводите на ръководителя на ПО, както и на горестоящия административен орган за липса на заверка на трудовия стаж за посочения период не противоречат на материалния закон. Вярно е, че Наредба №6 за пенсионното обслужване е действала в периода от 24.06.1975г. до 01.01.2000г., като чл.6 от нея, както и чл.6 от действащата НПОС не третира хипотезата на подаване на заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Приложима разпоредба е нормата на чл.40 от НПОС, съгласно която / в ред. й действала към 20.12.2011г./ трудовия стаж се осигурява с трудови книжки, осигурителни книжки, с документ по утвърден образец и с данните по чл.5 ал.4 от КСО, подавани от осигурителите. Разпоредбата отдава приоритет на трудовите и осигурителни книжки, като в случая представената на пенсионния орган трудовата книжка – лист 11 от нея, не е била оформена съобразно изискванията на т.6 и т.8 от Инструкция № 2492 за реда и начина за издаване на документи за трудов стаж (обн. - ДВ, бр. 20 от 12.03.1968 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 48 от 1975 г.), която е издадена за осигуряване изпълнението на Наредбата за трудовите книжки от 1953 г. Придобитият от работника трудов стаж през времето от 01.06.1969г. до 25.09.1971г. в ТКЗС "А.З." е оформен с подписа на ръководителя на предприятието – Председателя

на ТКЗС, но без подписа на счетоводителя, а изискването за поставяне на печат, който да засяга и двете страници не е изпълнено, а стажа е удостоверен при напускане на работа. Положени са два кръгли печата и председателя се е подписал като е удостоверил, че трудовия стаж на длъжност тракторист за спорния период е две години и три месеца, но не са изпълнени другите две изисквания – подпис на счетоводителя и печат, който да засяга и двете страници. Двадесет и четирите дни и подписа за счетоводителя са положени след като е представено копие на книжката пред пенсионните органи и върху наклонената черта, след думата „дни”, като не е посочено името и длъжността на лицето, което е извършило дописването, поради което не може да се приеме за удостоверено, че има подпис на счетоводителя. Върху трудовата книжка са извършени дописвания от неизвестно лице, видно от извършената в съдебно заседание проверка между оригинала на трудовата книжка и двете копия – едното представено пред пенсионния орган, а другото пред съда. Удостовереното от Председателя на ТКЗС „А.З.” времетраене на трудовия стаж на заявителя за периода от 01.06.1968г. до 25.09.1971г. не може да бъде зачетено от пенсионните органи по посочените по-горе причини, поради което и не е изпълнено условието на §4 от ПЗР на КСО за 15год. трудов стаж при условията на втора категория труд. Основателно пенсионните органи са отказали да признаят тези две години и три месеца трудов стаж на заявителя, защото липсата на подпис на счетоводителя и на печат на предприятието работодател, който да засяга и двете страници сочи на нередовност на документа от външна страна, което компрометира материалната му доказателствена сила. Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, АС София град I-во отделение, 42 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. Т. против Решение №45/31.01.2012г. на Главен Директор на СУ „СО” и потвърденото с него разпореждане №[ЕГН]/20.12.2011г. на Ръководител „ПО”.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от връчването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: